



مرکز داوری اتاق ایران

Arbitration Center of Iran Chamber (ACIC)

تهران، خیابان طالقانی، شماره ۲۵۴ - مرکز داوری اتاق ایران

صندوق پستی: ۱۵۸۷۵-۴۶۷۱

تلفنخانه: ۰۲۱-۸۸۴۶۰۳۱-۹

تلفن مستقیم: ۰۲۱-۸۸۴۶۰۴۸

نمبر: ۰۲۱-۸۸۱۰۵۴۵

info@arbitration.ir
www.arbitration.ir

از: قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به موافقتنامه ارتقاء، حمایت و تضمین سرمایه گذاری فیما بین کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی

تاریخ تصویب: ۱۳۷۳/۴/۱۹

تاریخ انتشار: روزنامه رسمی شماره ۱۴۳۹۷-۱۳۷۳/۵/۲۲

ماده واحده- موافقتنامه ارتقاء، حمایت و تضمین سرمایه گذاری فیما بین کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی مشتمل بر یک مقدمه و ۲۵۵ ماده مصوب دوازدهمین اجلاس وزراء خارجه کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی منعقد در ۱۳۶۰/۳/۱۵ مطابق با ۵ ژوئن ۱۹۸۱ به شرح پیوست، با شرایط زیر تصویب و اجازه تسلیم اسناد آن داده می شود:

۱- انتقال مالکیت سرمایه موضوع ماده ۱۲ به اتباع سایر کشورها مشروط به تصویب دولت ایران است.
۲- در مورد ماده ۱۷ دولت ایران تصمیمات هیأت داوری را قطعی و لازم الاجراء شناخته، آنها را به مورد اجرا خواهد نهاد، مشروط بر اینکه:

الف- ارجاع به داوری و حکم صادره با قوانین آمره و مقررات موضوعه کشور و نظم عمومی ایران مغایرت نداشته باشد و مقررات شکلی نیز رعایت شده باشد.

ب- حکم صادره ناظر به انتقال مالکیت به اتباع دول غیر عضو بدون اجازه دولت ایران نباشد.
ماده ۱۳-۱- سرمایه گذار در قبال هرگونه زیان ناشی از عمل یک طرف متعاهد، یا یکی از مسئولین دولتی یا محلی یا مؤسسات تابعه آن، در موارد ذیل، مستحق دریافت خسارت خواهد بود:

الف- تخطی از هرگونه حقوق یا تضمیناتی که بر اساس این موافقتنامه به سرمایه گذار اعطاء شده است.

ب- نقض هرگونه تعهدات و مسئولیتهای بین المللی که بر اساس و به موجب این موافقتنامه به نفع سرمایه گذار بر ذمه یک طرف متعاهد قرار گرفته یا عدم اجرای آن چیزی که لازم است توسط طرف متعاهد انجام پذیرد، اعم از اینکه منشاء موارد مذکور عمدی، یا اهمال باشد.

ج- عدم اجرای یک حکم قضایی که مستقیماً در ارتباط با سرمایه گذاری مستلزم اجرا می باشد.

د- زبانی که در نتیجه تخطی از قوانین جاری محل سرمایه گذاری، یا فعل یا ترک فعل یا به هر طریق دیگر بر سرمایه گذار وارد می گردد.

۲- جبران خسارت بایستی معادل زیان وارده بر سرمایه گذار بر حسب نوع و میزان آن باشد.

۳- هرگاه اعاده سرمایه گذاری به حالت قبل از ورود زیان میسر نباشد، جبران خسارت به پول صورت خواهد گرفت.

۴- تقویم میزان خسارت به پول، بایستی ظرف شش ماه از تاریخ ورود زیان صورت پذیرد و ظرف یک سال از تاریخ توافق در مورد میزان خسارت یا تاریخ نهایی شدن تقویم خسارت، مورد پرداخت قرار گیرد.

ماده ۱۶- کشور میزبان متعهد می گردد به سرمایه گذار اجازه دهد که در مورد شکایت علیه اقدامی که توسط مقامات کشور میزبان بر علیه وی صورت پذیرفته، یا در مورد اعتراض نسبت به حدود انطباق اقدام مذکور یا مفاد قوانین و مقررات جاری کشور میزبان، یا در مورد شکایت علیه عدم انجام اقدام معینی که به نفع سرمایه گذاران بوده می بایست توسط کشور میزبان انجام می شد، حق توسل به سیستم قضایی کشور میزبان را داشته باشد، فارغ از اینکه شکایت مزبور با اجرای مفاد موافقتنامه ناظر بر روابط فیما بین سرمایه گذار و کشور میزبان مرتبط باشد یا نباشد.

مشروط بر اینکه اگر سرمایه گذار طرح دعوی نزد محاکم ملی یا نزدیک دیوان داوری را اختیار نمود، یا اختیار رجوع به یکی از دو محکمه، حق رجوع به دیگری را از دست خواهد داد.

ماده ۱۷- تا زمانی که ارگان معینی برای حل و فصل اختلافات ناشی از این موافقتنامه ایجاد گردد، اختلافات ناشیه، طبق روش و قواعد زیر، از طریق سازش یا داوری مورد حل و فصل قرار خواهد گرفت.

۱- سازش:

الف- چنانچه طرفین اختلاف بر سازش توافق نمایند، موافقتنامه سازش باید متضمن شرح اختلاف، ادعای طرفین اختلاف و نام مصلح منتخب باشد. طرفین ذی ربط می توانند از دبیرخانه کل بخواهد تا مصلح را انتخاب نماید. دبیرخانه کل یک نسخه از موافقتنامه سازش را جهت پذیرش وظایف به مصلح ارسال خواهد نمود.

ب- وظیفه مصلح محدود به نزدیک تر ساختن اختلاف نظر طرفین و ارائه پیشنهاداتی است که بتواند به یک راه حل مورد قبول طرفین منتهی گردد. مصلح باید ظرف دوره ای که برای تکمیل وظیفه وی تعیین شده، گزارشی را در خصوص موضوع تسلیم دارد که به طرفین اعلام گردد، گزارش مزبور، در صورت ارجاع مورد اختلاف به یک محکمه، برای محکمه مذکور فاقد اعتبار حقوقی خواهد بود.

۲- داوری:

الف- چنانچه طرفین اختلاف با توسل به سازش به توافقی نائل نگردند، یا مصلح قادر به ارائه گزارش خود ظرف دوره موصوف نگردد، یا طرفین راه حل های مندرج در گزارش مذکور را نپذیرند، هر یک از طرفین حق خواهند داشت جهت اخذ رأی نهایی در خصوص مورد اختلاف به دیوان داوری رجوع نمایند.

ب- رسیدگی داوری با ارسال اخطار طرف متقاضی داوری به طرف دیگر اختلاف، که موضوع مبین ماهیت اختلاف و نام داور منتخب توسط وی است، آغاز می گردد. طرف دیگر بایستی ظرف شصت روز از تاریخ ابلاغ اخطار نام داور منتخب خود را به اطلاع طرف دیگر برساند. دو داور مذکور بایستی ظرف شصت روز از تاریخ انتخاب آخرین خود به عنوان داور، یک سر داور انتخاب مجموعه نمایند که در صورت تساوی آراء، رأی وی قاطع خواهد بود. چنانچه طرف دوم داوری را انتخاب نمایند یا دو داور ظرف زمان موضوع در مورد اختلاف سرداور توافق نمایند، احد طرفین می تواند از دبیرکل بخواهد که ترکیب دیوان داوری را تکمیل نماید.

ج- دیوان داوری، اولین جلسه خود را در تاریخ و محلی که سرداور تعیین می نماید، تشکیل خواهد داد، بعد از آن دیوان نسبت به تعیین محل و زمان جلسات و سایر موارد مربوط به وظایف خود، اتخاذ تصمیم خواهد کرد.

د- آراء دیوان داوری نهایی و غیر قابل اعتراض بوده، و برای طرفین الزام آور، لازم الرعایه و لازم الاجراء خواهد بود. آراء مزبور از اعتبار و قوت احکام و مراجع قضایی برخوردار خواهد بود. اطراف متعاهد موافقتنامه، فارغ از اینکه خود طرف دعوا باشند یا نباشند، یا سرمایه گذاری که رأی بر علیه وی صادر گردیده یکی از اتباع یا شهروندان آنان باشد یا نباشد، مکلفند آراء صادره را در قلمرو خود، به مثابه احکام قطعی و لازم الاجرای صادره از محاکم ملی خود، به اجرا درآورند.

مقررات کلی و نهایی:

ماده ۱۹- هرگاه اختلافاتی از هر قبیل بین اطراف متعاهد موافقتنامه بروز نماید، (علیرغم وجود یا عدم وجود روابط دیپلماتیک یا هر نوع نمایندگی دیگر بین کشورهای ذی ربط، موافقتنامه اعتبار خود را کماکان حفظ خواهد نمود.

ماده ۲۰- دبیرخانه کل اجرای موافقتنامه را پیگیری خواهد کرد.